

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 102.219 van 20 december 2001
in de zaak A. 114.069/VII-25.281**

In zake : Cornelius MARTENS,
die woonplaats kiest bij
advocaat W. MERTENS,
kantoor houdende te 2000 ANTWERPEN,
Britselei 76

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie
die woonplaats kiest bij
advocaat B. DERVEAUX
kantoor houdende te 1060 BRUSSEL,
Zwitserlandstraat 29.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Cornelius MARTENS, van Nederlandse nationaliteit, op 12 december 2001 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de minister van Justitie van 3 december 2001 waarbij de uitlevering van de verzoekende partij aan de Franse regering werd toegestaan, betekend op 7 december 2001;

Gezien het beroep tot nietigverklaring;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 16 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State;

Gelet op het administratief dossier en gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 17 december 2001 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. JOCHEMS, die, loco advocaat W. MERTENS, verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat B. DERVEAUX, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur R. VANDER ELSTRAETEN

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 17 november 2000 werd tegen de verzoekende partij een bevel tot aanhouding uitgevaardigd door de onderzoeksrechter bij de Tribunal de Grande Justice te Montbrison (Frankrijk). De verzoekende partij wordt verdacht van heling in georganiseerde bende;

1.2. Bij nota van 13 december 2000 van de Franse ambassade te Brussel werd de uitlevering van de verzoekende partij gevraagd;

1.3. Op 16 november 2001 werd door de kamer van inbeschuldigingstelling te Antwerpen advies uitgebracht;

1.4. Bij besluit van 3 december 2001 heeft de minister van Justitie de uitlevering van de verzoekende partij aan de Franse regering toegestaan; deze beslissing luidt als volgt:

"(...)

Gezien de nota dd. 13.12.2000 van de Franse ambassade te Brussel waarbij de uitlevering wordt gevraagd van de Nederlandse onderdaan MARTENS Cornelius, geboren te Rieux op 14.05.1952;

Gezien de daarbij overgelegde stukken waaronder het bevel tot aanhouding dd. 17.11.2000 uitgevaardigd door de onderzoeksrechter in de Tribunal de Grande Instance te Montbrison wegens heling in georganiseerde bende; naar Belgisch recht omschreven: heling en deelneming aan een criminele organisatie, feiten waarvan minstens één van de constitutieve bestanddelen op Frans grondgebied kan worden gelokaliseerd tussen 30.11.1998 en 16.11.2000;

Gezien het advies uitgebracht door de Kamer van Inbeschuldigingstelling te Antwerpen op 16.11.2001;

Gelet op de Schengen-Uitvoeringsovereenkomst van 19 juni 1990 en het Europees Uitleveringsverdrag van 13 december 1957 ;

Gelet op de Uitleveringswet van 15 maart 1874;

Overwegende dat aan de voorwaarden van de dubbele incriminatie is voldaan wanneer, zoals te dezen, de feiten volgens de wet van de verzoekende Staat beschouwd worden als een misdrijf met een verzwarende omstandigheid, terwijl de feiten naar Belgisch recht twee afzonderlijke misdrijven opleveren;

Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 2.1 van voormeld Verdrag, en dat de verjaring van de strafvordering noch naar Belgisch, noch naar Frans recht is bereikt;

Overwegende dat de feiten geen politiek of een daarmee samenhangend misdrijf uitmaken;

Overwegende dat in deze niet is gebleken dat het verzoek tot uitlevering dat op een misdrijf van gemeen recht berust, is ingegeven om een persoon wegens zijn ras, zijn godsdienst, zijn nationaliteit of zijn politieke overtuiging te vervolgen of te straffen;

Overwegende dat bijgevolg aan de voorwaarden en de formaliteiten inzake de uitlevering is voldaan,

Besluit:

Enig artikel. De uitlevering van MARTENS Cornelius wordt aan de regering van Frankrijk toegestaan wegens de feiten waarvoor de uitlevering wordt gevraagd."

Dit is de bestreden beslissing;

2.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2. Overwegende dat de verzoekende partij in een eerste middel de schending van de motiveringsplicht inroept, doordat de minister van Justitie in de bestreden beslissing niet heeft geantwoord op bepaalde middelen en argumenten, die de verzoekende

partij had ingeroepen in conclusies voor de kamer van inbeschuldigingstelling bij het hof van beroep te Antwerpen;

Overwegende dat prima facie niet kan worden gesteld dat de motiveringsplicht inhoudt dat de minister van Justitie in het uitleveringsbesluit zou moeten antwoorden op de middelen die de betichte heeft aangebracht in conclusies voor de kamer van inbeschuldigingstelling; dat de verzoekende partij trouwens niet aangeeft uit welke concrete rechtsnorm dergelijke verplichting zou voortvloeien; dat het middel niet ernstig is;

2.3. Overwegende dat de verzoekende partij in een tweede middel de schending aanvoert van de openbaarheid van de rechtspleging, minstens van de rechten van verdediging, zoals bepaald in artikel 6 E.V.R.M.; dat de verzoekende partij stelt dat zij door de niet-mededeling van het advies van de kamer van inbeschuldigingstelling haar rechten tot het bekomen van een schorsing door de Raad van State niet ten volle heeft kunnen uitoefenen; dat de verzoekende partij verder stelt dat zij geen kennis heeft gekregen van het volledige dossier, in het bijzonder van het advies waarop de minister zijn beslissing heeft gesteund, en waarin al dan niet werd geantwoord op de in conclusies ingeroepen argumenten;

Overwegende dat de uitleveringsprocedure een administratieve en geen jurisdictionele procedure is; dat artikel 6 E.V.R.M. en het beginsel van het recht van verdediging bijgevolg niet zonder meer van toepassing zijn op deze procedure; dat het advies van de kamer van inbeschuldigingstelling te dezen niet als een rechterlijke beslissing kan worden beschouwd, maar louter als een "consultatieve beslissing", zoals de verwerende partij dit stelt;

Overwegende dat, zoals de verzoekende partij het aanbrengt, de gebeurlijke schending van de regel van de openbaarheid enkel betrekking heeft op het voorafgaande advies van de kamer van inbeschuldigingstelling, en niet op de bestreden beslissing zelf; dat het middel, zoals uiteengezet door de verzoekende partij, niet ernstig is;

2.4. Overwegende dat in een derde middel de schending van artikel 8 E.V.R.M. (recht op eerbiediging van het privéleven en van het gezinsleven) wordt ingeroepen; dat, volgens de verzoekende partij, de aangevochten beslissing op geen enkele

manier rekening houdt met het feit dat de beslissing tot uitlevering elke vorm van regelmatige omgang met haar dochters onmogelijk zou maken terwijl deze precies in deze uiterst moeilijke periode van hun leven (moeder en echtgenote van de verzoekende partij overleed na een zeer ernstige ziekte op 12 december 2001) op hun vader moeten kunnen rekenen;

Overwegende dat zeker niet kan worden ontkend dat in de gegeven omstandigheden de uitlevering van de verzoekende partij bijzonder ongelegen komt voor het gezinsleven; dat deze uitlevering, in het licht van artikel 8.2 E.V.R.M. echter een bij wet voorziene toegelaten inmenging van het openbaar gezag is; dat deze maatregel evenredig is, gelet op de zware misdrijven waarvan de verzoekende partij wordt beticht; dat het middel niet ernstig is;

3. Overwegende dat niet is voldaan aan minstens één van de door artikel 17, § 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting,
op twintig december tweeduizend en één, door

de HH.

E. BREWAEYS,

wnd. kamervoorzitter,

staatsraad,

L. JOLIE,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. JOLIE.

E. BREWAEYS.